

צמחונות: "הכול שוחטין ושחיטתן כשרה..."

ה"א: הכול שוחטין - דיעבד (תמורה, ערכין ונדירים)

ה"א2: הכול שוחטין - לכתחילה (סוכה, ציצית, סמיכה)

מסקנה: ושחיטתן כשרה - דיעבד (וממילא "הכול" לכתחילה)

שחיטת כותי - מותרת

אביי - ישראל עומד על גביו

רבא - ישראל יוצא ונכנס

רמת הדוסיות של כותי: "דקוריא של ציפורים" "אחזוק בדלא כתיבא" (ת"ק אוסר; רשב"ג מתיר)

שחיטת מומר אוכל נבלות לתאבון - מותרת בבדיקת הסכין, כי לא שביק היתרא (לא משקיע, אבל אחלה גבר)

ראייה: חמצן מותר מיד לאחר הפסח "מפני שמחליפים" (מחלוקת ר"י ור"ש)

ראייה: הכול שוחטין ואפילו מומר לערלות ואפילו מומר לשחיטה (בה"א; למסקנה - לע"ז)

בנימין פרנקל, מקור חיים ה'תשע"ו

שחיטת מומר לעבודה זרה - מותרת

ראייה: יהושפט אבל - שתי ימים (אסור משום יין נסך): אין אכילה בלי שתייה; "ויסיתוהו" בדביחה
משל אחאב - יהושפט היה יכול לאכול רק משל עבדיו (7,000 "טמורי הוו מיטמרו"), אבל: "כמוצי כמור"; ישבו כגורן

ראייה: העורבים (ציפורים; אנשי) הביאו לאליהו ממטבח אחאב (למסקנה: היה על פי הדיבור)

ראייה: הכול שוחטין ואפילו מומר לערלות ואפילו מומר לעבודה זרה (בה"א; למסקנה - לשחיטה)

רבינא ל"ב	רבינא ל"ק	רב אשי	רבא	אביי	רבה בר עולא	
מוחזק שאינו מומחה	מומחה שאינו מוחזק	מומר לתיאבון, אם בדק הסכין לפני	כותי, כשישראל נכנס ויוצא	כותי, כשישראל עומד על גביו	טמא, בחולין שנעשו על טהרת הקודש (אידי דתנא)	הכל שוחטין
כשאמר "ברי לי שלא התעלפתי"	נבחן אחרי והתברר שהוא מומחה	ישראל מומר לתיאבון, אם בדק הסכין אחרי	כותי, כשאין ישראל, אם הכותי אוכל	כותי, כשישראל נכנס ויוצא, אם הכותי אוכל	טמא, במוקדשין, כשאמר "ברי לי שלא טימאתי"	ושחיטתן כשרה
שמא ישהו, ידרסו או יחלידו						חוץ מחש"ו
אינו מוחזק ואינו לפנינו	לא נבחן על הלכות שחיטה ואינו לפנינו	קשיא	קשיא	קשיא	טמא "ליתיה קמן דנישלייה" (אידי דתנא הכא/התם)	שחטו ואחרים רואים - כשר